

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTIĶĀ PARTIJA PREIĻU RAJONA KOMITEJA UN
PREIĻU RAJONA TAUTA DEPUTĀTU PADOME LAIKRAKSTS

IZNAK KOPS
1950. GADA 29. MARTA
Nr. 27 (5721)
5.
MARTS
SESTDIENA,
1988. GADS
Maksā 3 kap.

Mēs esam par atjaunošanos

● Mūsu skolas pedagogu kolektīvs ar lielu interesi iepazīstas ar PSKP CK februāra (1988. g.) Plēnema materiāliem par pārkārtošanās norisi vidējās un augstākajās mācību iestādēs un ar turpmākajiem uzdevumiem tās īstenošanā.

PSKP CK ģenerālsēkretāra M. Gorbačova runa un PSKP CK sekretāra J. Ligačova referāts rosina domāt, izteikt priekšlikumus, virza mūs uz skolu darba uzlabošanu. Esmu pārliecināts, ka demokrātija un atklātība izdarīs likumsakarīgas korektūras jaunās paaudzes izglītošanā un komunistiskajā audzināšanā.

Arī Riebiņu vidusskolas pedagogi aktīvi iesaistās jauno uzdevumu risināšanā. Strādāt pa jaunam uzsākuši daudzi skolotāji. Piemēram, matemātikas, fizikas un rasēšanas skolotāja Valentīna Adamoviča. Katru stundu viņa cenšas vadīt ar maksimālu atdevi, prot ieinteresēt skolēnus jaunās vielas apgūvē, saista to ar

mūsdienīgu problemātiku, neizvairās atbildēt uz aktuāliem jautājumiem.

Nesen pēc Preiļu rajona tautas izglītības nodaļas ieteikuma Valentīna Adamoviča vadīja atklāto stundu rasēšanā. Piedalījās arī grupa Jēkabpils rajona skolotāju. Viesiem radās interese par mūsu pedagoges pieredzi. Un tā nav nejaušība. Jo V. Adamoviča strādā skolā jau 20 gadus, ar skolēniem vienmēr prot nodibināt radošus kontaktus. Par panākumiem audzināšanas un izglītības darbā V. Adamoviča apbalvota ar Latvijas PSR Izglītības ministrijas Goda rakstu.

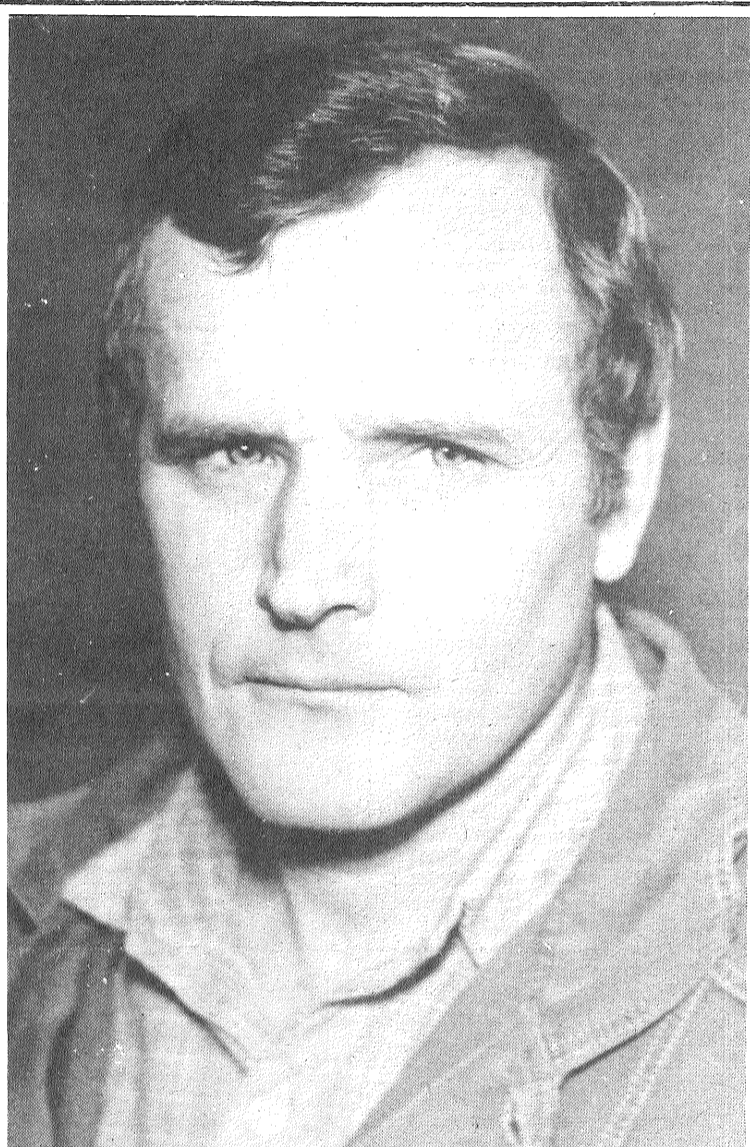
Sekmīgi strādā arī pārējie pedagogi — darbības skolotāja

jaunākajās klasēs Emīlija Vasiļevska, militārās apmācības pasniedzējs Vladimirs Marejevs, partijas organizācijas sekretāre, jaunāko klašu skolotāja Elza Belousova, kurai uzticēts vadīt pirmo klašu skolotāju metodisko sekciju, kā arī citi viņas kolēģi.

Kādi gūti rezultāti? Nedaudz uzlabojusies sekmība (lai gan arī grūtību pagaidām ir pietiekami), ir panākumi profesionālās orientācijas darbā. Piemēram, Igors Givoins un Vasilis Solovjovs pēc skolas beigšanas nolēma saistīt savu darba biogrāfiju ar saimniecību — kļuva par mehanizatoriem. Viņu paraugam seko arī citi. Daļa jauniešu iestājusies augstskolās un tehnikumos, profesionāli tehniskajās skolās. Arī viņi mācību procesā tiek sagatavoti darbam ražošanā.

S. SADOVNIKOVS,

Riebiņu vidusskolas direktors

NIKOLAJAM IVANOVAM (attēlā) republikaniskā projektēšanas un mājbuves tresta Līvānu eksperimentālajā koksnē konstrukciju rūpnīcā uzticēts atbildīgs darbs — koksnē skaidu plāksņu cehā viņš vada plāksņu paklāja formēšanas līniju. Par šīs līnijas operatoru Nikolajs Ivanovs strādā jau trešo gadu. Savu darbu veic ar lielu atbildības izjūtu, aktīvi darbojas arodbiedrības grupā.
J. SILICKA foto

Izveicība paātrina darba gaitu

● «Agrokimijas» rajona apvienības kolektīvā labi pazīst Mihailu Baranovu — pieredzējušu mehanizatoru un aktīvu darbuzdevinātāju.

Viņam uzticēts vadīt darbuzņēmuma kolektīvu, kurā strādā divpadsmit mehanizatori.

Februāra pēdējā dekādē M. Baranovs un viņa biedri sekmīgi strādāja kolhoza «Zelta vārpa» — izveda kūdras. Mihailam tehnika vienmēr teicamā darba kārtībā. Un tas nav mazsvarīgi. Jo darbs bez dikstāvēm nodrošina

labus rezultātus. Soreiz tie ir šādi: ar «MTZ» markas traktoru izvestas 196 tonnas mēslojuma.

M. Baranova darbības Violds Kursītis ar traktoru T-150 izveda uz kolhoza laukiem 278 tonnas kūdras.

Abas pārējās brigādes, kuras vada Artemijs Potapovs un Anton Saličis, strādāja citās rajona

saimniecībās. Rezultātu zinā tās gandrīz neatpaliek no M. Baranova vadītā kolektīva, ik dienas savus uzdevumus pārsniedz par 18 — 20 procentiem.

Sos panākumus darbā «Agrokimijas» rajona apvienības mehanizatori vēlti PSKP XIX Savienības konferencē.

M. LAZDANE,

«Agrokimijas» rajona apvienības plānu daļas priekšniece

● Saimnieciskā aprēķina gads: tehnikas remonts

Mehанизатори gatavojas skatei

● Rajona mehanizatoriem patlaban ir atbildīgs brīdis — jāgatavo tehnika lauku darbiem. No tā, cik kvalitatīvi un cik savlaicīgi tiks izremontēti viss nepieciešamais, lielā mērā atkarīga šī gada rudens raža.

No 18. līdz 25. janvārim pārbaudījām remonta kvalitāti rajona kolhozos un padomju saimniecībās. Par neapmierinošo situāciju ziņojām arī laikrakstā. Lai stāvokli uzlabotu, uz sanāksmi un semināriem sasaucām inženierus un citus tehnikas speciālistus. Viņiem bija jāatbild uz vienu jautājumu — vai 1988. gada sējas laikā tehnika strādās nevainojami? Pagaidām ne visi uz to var atbildēt apstiprinoši.

16. martā sāksies tradicionālā tehnikas skate — eksāmens gan mehanizatoriem, gan inženiertehnikas dienestam. Soģad komisija vairāk uzmanības vēltīs mašīnu noregulēšanai atbilstoši visām agrotehnikas prasībām. Līdz skatei visās saimniecībās jābūt noorganizētām mācībām, kurās tieši šiem jautājumiem pievērstā galvenā uzmanība.

Tehnikas skatei īpaši vērtīgi pārbaudīs, vai ir kārtībā mezglis, agregāti un sistēmas, kas nodrošina darba un satiksmes drošību, vai tehnika pareizi noregulēta. Traktori, kuriem nebūs kārtībā motora iedarbināšanas bloķētājs, skati neizies.

Rajona iedzīvotāju personiskajā īpašumā jau ir 133 traktori, uz kuriem attiecas tās pašas prasības. Lai individuālais traktors varētu iziet skati, tā īpašniekam tehniskās uzraudzības dienesta rēķinā krājkasē ir jāiemaksā 1,50 rubļi, līdz jābūt apliecībai par tiesībām vadīt traktoru, kā arī traktora tehniskajai pasei. Individuālajiem traktoriem skate notiks tajā pat dienā, kad kolhoza vai padomju saimniecības tehnikai. Publicējam skates grafiku.

Leģina kolhozs — 21. martā,
«Sarkanā ausma» — 23. martā,
Dzeržinska — 16. martā,
«Vārka» — 17. martā,
«Dubna» — 17. martā,
K. Marksa — 18. martā,
«Krasnij Oktjabrj» — 29. martā,
Suvorova — 29. martā,
Raiņa — 28. martā,
«Nākotne» — 23. martā,
«Zelta vārpa» — 22. martā,
«Rīts» — 25. martā,
Oskalna — 28. martā,
«Dzintars» — 18. martā,

Kirova — 24. martā,
M. Gorkija — 24. martā,
«Sīkukalns» — 21. martā,
Aglonas p. s. — 22. martā,
Rudzātu p. s. — 25. martā,
Rušonas p. s. — 16. martā,
«Agrokimijas» rajona apvienība — 30. martā,
«Lauktehnika» — 4. aprīli,
starp-saimniecību celtniecības organizācija — 4. aprīli,
sakarū mežs — 5. aprīli,
Jaunaglonas 58. profesionāli tehniskā vidusskola — 5. aprīli,
Preiļu siera rūpnīca — 6. aprīli,
linu fabrika — 6. aprīli,
specializētā PMK — 7. aprīli,
skolas — 7. aprīli.

Lai skate noritētu veiksmīgi, kārtīgi tai jāgatavojas. Atlikušajā laikā ir jāstrādā tā, lai pavasarī uz lauka varētu braukt mierīgu prātu.

S. REINIS,

tehnikās uzraudzības inspekcijas priekšnieks

UZMANĪBU: VIKTORINA!

Vai pazīsti Preiļus?

Preiļu pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomiteja rīko viktorīnu «Vai pazīsti Preiļus?». Tā notiks trīs kārtās. Jāpaskaidro, ka, apkopojot rezultātus, vērs nems arī atbilstu noformējumu. Viktorīnas uzvarētājus gaida balvas.

Viktorīnas 1. kārtas jautājumi:

1. Kad pirmo reizi vēstures dokumentos minēti Preiļi?
2. Kad Preiļiem oficiāli tika piešķirtas apdzīvotas vietas tiesības?
3. Kādi nozīmīgi notikumi Preiļos risinājās 1918. gada 4. decembrī un laika posmā no 1919. gada 20. līdz 27. janvārim?

4. Kad Preiļi ieguva pilsētas tiesības?

5. Kādi republikas nozīmes arhitektūras un dabas pieminekļi ir Preiļos?

Atbildes jānosūta Preiļu pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomitejai līdz 1988. gada 1. aprīlim.

● Gatavojoties rajona Tautas deputātu padomes sesijai: vēstures klubs

PREIĻU novada vēsturiskā un kultūrvēsturiskā nozīmība, skiet, nav jāpēdā. Rajons robežojas ar Daugavu, un te — lielās upes krastā — atrodas Visvalža pilsēta Jersika. Tas nekas, ka pazemē — pārģlotajā pilskalnu kultūrlāni un kapulauku kaulu smalcē. Jersikas latgaļu valsts, tās senās attieksmes ar toreizējiem slāvu kņaziem, gērmāņu baznīcēviem un ordeņa karotājiem — šīs noteikti bagātās, pretrunīgās, asiņīm un asarām, uzticības zvērestiem un no devībām apstiprinātās attiecības dzīvo vēl šodien — pat jaundzimuša bērniņa asinīs ierakstītos mantojuma sfīros.

«Jersikas pilskalnu izrakumi no 1939. g. vienlaikus ar Dignājas pilskalnu pētījumiem pretēja, Daugavas kreisajā krastā, (...) devusi iespēju atklāt 10. — 13. gs. slāņu ar pilskalnu plakuma izvietotu guļokoku celtnu paliekām un māla kliek krāsnīm. Šī apbūve pilskalnu pastāvēšanas beigu posmā 13. gs. jau aizņem plakuma vidusdaļu. (...) Daugavas krastu pilskalnu lielākā daļa raksturojama kā agrā feodālisma perioda pilsētas tipa saimnieciskie un tirdzniecības centri.» (Latvijas PSR arheoloģija, R., 1974).

Te garām plūda Daugava — lielais, noslēpumainais varjagu — grieķu ceļa atzars, te gar ezeriem, pāri upītēm, starp pauguriem aizlocījās Visvalža valsts ceļi. Pie Dubnas (vēlākajiem Līvāniem) galvenais ceļš pagriezās uz zemēs iekšieni — uz Preiļiem, Ludzu, Rēzekni. Bet tādu nosaukumu jau tolaik vēl nebija. Isti precīzūs nosaukumus, tāpat daudz ko citu, arī to, kā izskatījās Visvalža pils, kā — apmetnes, piemēram, Madalānu, Pilišķu, Plivdu, Šņopstu, Krupeņišķu, Gorodoka, Skomānu, Podgures pilskalnus — mēs laikam gan neuzzināsim nekad.

Un arī vēlāk, kad jau parādās skaitli un uzvārdi: 1289. gadā Dubnu (Līvānus) kā lēni iegūst Johans Ikskīlis, 1382. gadā Preiļos saimnieko Borhi (kopš 1472. gada te ir pat Livonijas ordeņa mestra Bernnda fon der Borha rezidence), plašāku un pārliecinošāku (taustāmāku) liecību par viduslaiku būšanām novadā nav daudz. Kaut vai tā — rajons nevar lepoties ne ar vienām viduslaiku pilsdrupām.

Toties var lepoties ar patiesi apbrīnojamām īpatnībām, piemēram, ar Līvānu miesta attīstību līdz pirmajam pasaules karā. Līvāni, tāpat kā visa Latgale (par to jau esmu minējis citu rajonu apceļojuma piezīmēs), veidojās atšķirīgi no Kurzemes vai Vidzemes.

«Latgales kā iekarotas provinces ilgā (no 1561. līdz 1772. g.) atrašanās Polijas valsts sastāvā ietekmēja visu tās agrāro iekārtu, Agrārās attiecības Polu infantijā reālā poļu likumi.» (L. Terentjeva, No Latgales lauku apmetņu vēstures (18. gs. — 20. gs. sākums), Krāj. Arheoloģija un etnogrāfija X, R., 1973).

LĪVĀNOS kopš XVIII gadsimta sākuma valdīja Korfu — Kreicburgu dinastija un viss it kā notika pēc provinciālās Infantijas likumbām. Ja nu neskaita tādu «sīkumu» kā bruņota krievu karaspēka sadursme ar maršala Makdonalda komandētā Napoleona armijas korpusta ģenerāļa Rikardo brigādē 1812. gadā, kam savā laikā noteikti bija vismaz lokāla politiski satricināšana skana. Un ja neskaita tālāko — kopš XIX gadsimta vidus Līvānos drudzāmi attīstīta rūpniecība. Skiet, A. Anspoka sarakstītā brošūrinā «Līvāni» (R., 1983) nekādā ziņā neattaisno pamatīgā šīs pilsētas vēstures apcerējuma trūkumu. N. Korfa celulozes fabrika, J. Fogesa stikla fabrika, Eismonta celulozes ražošanas uzņēmums, frančiem piederošā korsešu kaulīnu fabrika, korķu fabrika (šīm abām izejvielas lieveda no Aziāas un Afrikas!), Līvānu linoleļa un izolācijas materiālu fabrika, Rabuhina tekstilfabrika. A. Aleksejevam nīderošanās kieģeļu fabrikas, kūdras izstrādes uzņēmums. Kur mums ir dokumentāls stāstījums par šiem uzņēmumiem, par riskajām Krievitātinisko ekspluatāciju tajos, par 1905. gada cīņām, par fabriku īpašnieku personību kolīzijām ekonomisko pa-

Rajona Tautas deputātu padomes kārtējā sesijā izskatīs jautājumu «PAR ARHITEKTŪRAS PIEMINEKĻU AIZSARDZĪBU UN IZMANTOSĀNU PREIĻU RAJONĀ».

Šodien mēs sākam publicēt materiālu sēriju, kurā stāstīsim par mūsu novada vēsturi un attīstību, par rajona arhitektūras pieminekļu vēsturisko nozīmi.

cēlumu, bankrotu, revolūcijas un, beidzot, pasaules kara virpuļos? A. Anspoks sausi konstatē, ka pirmā pasaules kara laikā pilnīgi tika sagrauti vai nodedzināti visi Līvānu rūpniecības uzņēmumi (iekārtas un liels skaits strādnieku tika evakuēti uz Iekskrieviju). Vai Līvāni nav pētāms un analizējams piemērs tam, kā pēc Latvija divdesmit gados līdz otrajam pasaules karam nespēja «izķepuroties» no agrārās valsts statusa?

Tas nu tā. Turpmākajā izklāstā par Līvāniem, šo sāpīgo un arī šodien (tikai citā nozīmē) neatrisināto liktenmezglu, vairs nerunāsim. Un nerunāsim arī par otru Preiļu rajona «augsto punktu» — par Jasmuižu, apmierinoties ar norādi uz P. Zeiles eseju «Rajnis un Latgale» žurnāla «Karogs» šā gada janvāra un februāra numurā. Tur lasām:

jow dawniego ksiestwa inflanciego i wybitniejszych postaci tego wojewodztwa od XVII do XIX stulecia» (R., 1908) min ar Preiļiem saistīto Janu Borhu (1713 — 1780), savulaik nozīmīgu politiķi, kam bijusi liela loma Polijas ārpolitikā, diplomātiskajās attiecībās starp Krieviju, Poliju, Kurzemes hercogisti. Viņa mazdēls Mihāls vingrinājis literatūrā, piedalījies arī K. Bujnicka Viļņā izdotā almanaha «Rubon» (1842 — 1850, 10 sējumi) veidošanā. Tiesa, Mantelfelis piebilst, M. Borha darbi bijuši vājāko vidū un tādējādi diskreditējuši almanahu. Savdabīga personība bijis neveiksmīgā literāta tēvabrālis, arī Mihāls, kas galvenokārt uzturējies ārēmēs, kļuvis par kosmopolītu, apceļojis Itāliju, arī Sicīliju un rakstījis dabaszinātniskus traktātus franču un itāliešu valodā,

bijis savs liktenis. Dažs aizgāja dieva mierā tepat pie parka vērtiem redzamajā, tagad pašsprotam izdemolētajā, 1817. gadā celtajā kapličā (pamatīgi mūrētā ampirstila rotunda, mērogā nevainojama, precīzi pieslēgts atturīgs stilizēta doriskā ordeņa portīks). Kapliča gaida savus atjaunotājus — smāts, ka tur varētu būt rajona muzeja izstāžu zāle (var būt arī kas cits). Katrā ziņā pie izremontētās un darbīgās ēkas nākotnē jābūt atgādnei, ka tur 1919. gadā darbojies pirmais Latgales padomju kultūras nams «Tuvāk gaismai». Tā, redziet.

Bet atgriezīsimies pie pašas pils. Pēc 1867. gada jaunajā pilī iemājo jauni īpašnieki — kāds angļu (!) tirgotājs Freidrekss, vēlāk saimnieko poļu muiznieks Jans Mols ar pilnvaru uz Johana Ungerna—Sternberga vārda (pēc 1863. gada poļu ne-

mūsu lielākajām parku speciālistēm I. Janele atzīst, ka Preiļu parkā ir daudz neskaidra, tomēr uzskata, ka galvenā lielā lauce, tāpat arī dīķu un kanālu sistēma ir orientēta pret vecās pils (!) abām fasādēm. I. Janele sarunā izteica šaubas par pašreizējās parka apsaimniekošanas lietderību (katrai pilsētas organizācijai iedalīts savs nogabals, bet kopīgas koncepcijas, nēmaz nerunājot par izpēti un projekta pasūtījumu, nav). Tā kā ar organizācijām savienojumiem piesārņota Preiļupīte un nevajadzīgi paaugstināts dīķu līmenis, notiek parka ūdens sistēmas intensīva aizaugšana. I. Janele vēl atceras, ka sešdesmitajos gados ar laivu varējusi izbukt (!) zem tiltiņa pie parka ieejas, tāpat sistēmas degradēšanās notikusi kādos 25 gados. Skaidrs, ka to var labot ar zivju dīķu apsaimniekošanā praktizētām melioratīvām metodēm, dīķu izvietojums to ļauj. Tikai — vajadzīgs kopīgs, plašs skatījums uz visu parka saimniecību kā uz vienotu organismu.

VISA garajā tekstā vēl nesmu minējis svarīgāko — lielo graustu, kas līdz 1977. gada ugunsgrēkam bija Preiļu jaunā pils, kur pirms kara atradās lauksaimniecības skola, pēc kara — pirmā vidusskola. 1985. gadā tur uzsāka remontdarbus, 1986. gadā ielikti starpstāvu pārsegumi, daļēji atjaunotas detaļas, tiesa, bez pēdām pazudis fasādes kreisajā pusē bijušais ieejas lievenītis. It kā esot pasūtīts restaurēšanas projektēšanas kantorī (?) fasādes restaurācijas projekts, 1987. gada 18. martā tika pieņemts Preiļu rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas lēmums Nr. 62 «Par vēstures un arhitektūras pieminekļu restaurācijas perspektīvo plānu». Tajā, starp citu, paredzēta 1988. — 1995. gadā Preiļu pils rekonstrukcija. Par to jāatbild rajona izpildkomitejas izglītības nodaļai un kultūras nodaļai. Iecerēts, ka pilī atradīsies muzejs, varbūt arī pionieru nams. Apšaubāma gan ir divu resoru paredzamā sadzīvošana zem viena jumta (bēdīgu piemēru Latvijā vai cik!). Apšaubāma ir arī finansli bezspēcīgo izglītības un kultūras darbinieku spēja par kaut ko atbildēt un kaut ko virzīt uz priekšu.

Bet, lai nu kā, nenoliedzams ir fakts, ka pils ēkai jumts uzlikts, vēl pirms pāris gadiem tur redzētais torņa celtnis aizvāks un rosība šobrīd apstikusi. Dabiski, man rodas jautājums: ja jau paredzēta (sk. iepriekš) pils rekonstrukcija, vai ir paredzēta un pasūtīta arī objekta zinātniskā izpēte? Vai bez tās «rekonstrukcija» neizvērtīsies par kārtējo urraenūziāsmu soli, ko vēlāk nāksies rūgti apraudāt?

Nekāda lielā izpēte, toties nav nepieciešama parka malā esošajiem pseidogotiskajiem zirgu stalliem, kuriem jau esot institūta «Komunālprojekts» Daugavpils nodaļā izstrādāts rekonstrukcijas projekts, kas realizējams 1989. gadā. Pagaidām rajona pieminekļu aizsardzības inspektors Igrs Plīcs sagādājis kārnīņus jumtam (re, ko nozīmē profesionāla sagādes darbinieka ķēriens!). Kas būs šai stalli? Muzeja nodaļa, izstāžu zāle? Tas nav dīks jautājums, jo patlaban izremontētāja muizās parka vārtis ar mājīnā mītošais ne fondu, ne štata vienību ziņā nepavisam ne dīzais rajona muzejs nākotnē var kļūt par bagātīnieku. Ja tiks rekonstruēta un atdzīvīnāta pils, kapliča un šie zirgu stalli. Te nu jātur ikšķis, kaut rajona iestādēm nesāktu skaudība mākties virsū. Jo muzeja plašumam Preiļos ir jēga, varbūt pat līdz galam neaplausta. Pirmkārt, tieši rajonā jābūt galvenajai Jersikas valsts atceres vietai Latvijā — gan pašas Jersikas, gan Aglonas apkalmes daudzo arheoloģisko atradumu krātuvei.

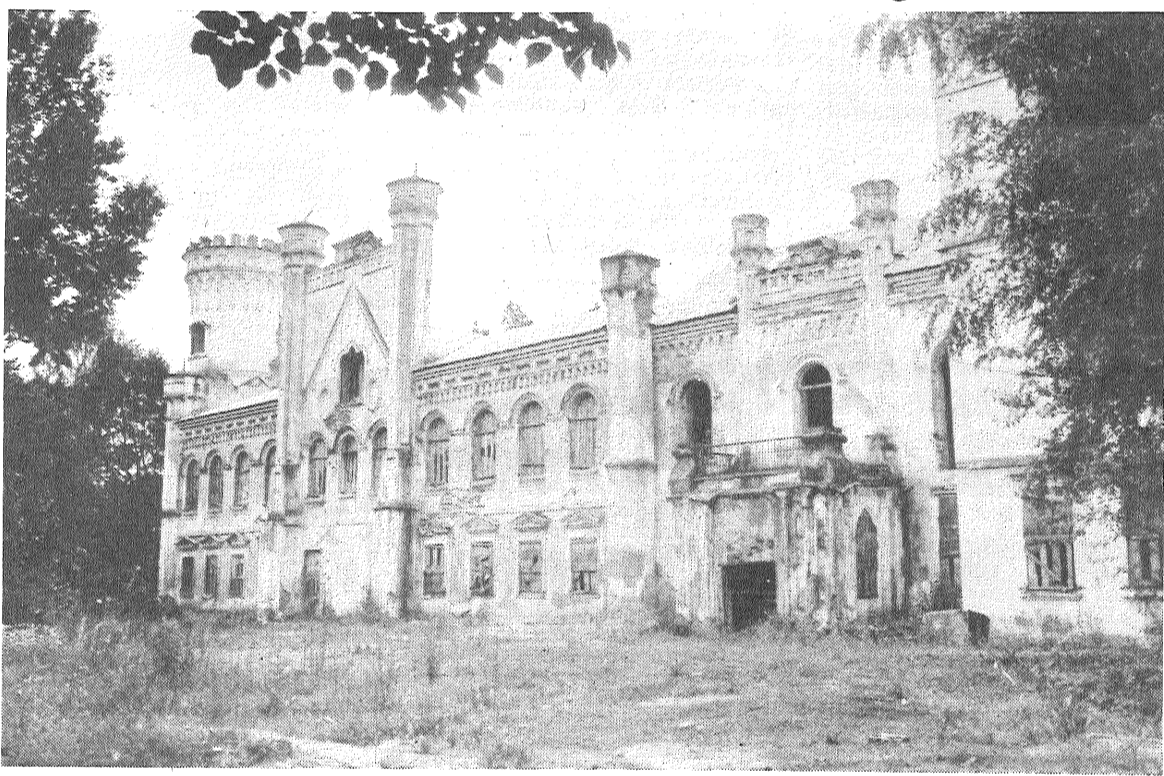
PĒTERIS BANKOVSKIS,

ULDIS BRIEDIS

(No laikraksta «Padomju Jaunatne» 1988. g. 25. februārī)

(Nobeigums sekos.)

Godība — senā un tagadējā

Ko celotājs redz Preiļu rajonā

«Rajna tēvs Krišjānis Plieksāns kopš 1883. gada Jūrģiem sāka nomāt Dinaburgas tirgotājam GriģoriĶam Kuznecovam no 1872. gada piederošo Jasmuižu (tirgotājam bez Jasmuižas vēl piederēja vairākas apkārtnējās pusmuižas). Līgums tās noslēgts uz 12 gadiem — līdz 1895. gadam. Plieksānu ģimene te dzīvojuši no 1883. līdz 1891. gadam. Krišjānim Plieksānam izveidojušās krietnas domstarpības ar šo Kuznecovu, kas iesūdz nomnieku Plieksānu tiesā. Taču strīds nomas naudas maksāšanas jautājumos neticis atrisināts. To izbeidza liktenīgais 1891. gads, kad mirst kā Krišjānis Plieksāns, tā drīz pēc tam GriģoriĶs Kuznecovs. Rajna māte un vecāka māsa Līze atstāj Jasmuižu 1891. gadā un 1892. gadā dzīvo netālaļos Pelēčos.»

Jersikas valsts, Līvānu «rūpniecības bums», Rajna jaunības mājas — tās ir tikai trīs virsotnes paklusajā, ierastī par nomalu dēvētajā Preiļu rajonā. Tās paturot prātā, ir beidzot pienācis laiks paraudzīties, kas vēl tur ir.

PREIĻU muizās ēku kompleksā kopā ar parku atrodams Republikas arhitektūras pieminekļu sarakstā (Nr. 258). Kā jau minēju, jau kopš XIV gadsimta Preiļi bija grāfu Borhu īpašumā. 1563. gadā Polijas karalis Sigismunds Augusts vēlreiz apstiprināja Borhu īpašuma tiesības. Attēlā redzamā, historisma stilistikā veidotā ēka tikusi pabeigta 1865. gadā, kad Borhu «bolu» līnija jau bija pārdzīvis zmirusi. Vēsturnieks G. Mantelfelis savā apcerē «Nieco z dzie-

piemēram, «Le principe de l'electricite» (1777).

Kā redzam, Preiļi saistīti ar visai plašām sava laika pasaules norisēm, un tas, ka par Borhu, tāpat par citu Latvijas teritorijā saimniekojošo dzimtu politiskajām, zinātnu un kultūras aktivitātēm sākam piesardzīgi runāt tikai pēdējā laikā, liecina gan par līdz šim nelabvēlīgo garīgo situāciju, gan arī — par zināmu nacionālās norobežošanās tieksmi. Bet vai tautas garu un pašapziņu daudz vairāk neceļ spēja saskatīt labo arī citkārtējā apspiedējā, pat ienaidniekā? Preiļu vēsture to lieku reizi atgādina.

Protams, tas pats Mantelfelis (Polnisch — Livland, R., 1869) raksta:

«Pilsētas poļu infantijā, izņemot varbūt daļu Dinaburgas jaunās priekšpilsētas, kā arī Varsavas šosei pieguļošās ielas aprinka rēstā Rēzeknē, lielākoties sastāv no beziēdzīgā bieznā sastumtu, praktiski saimnieku apjumu būdu iucekļa, no kurienes garāmgaļējus zinārtīgi uzliūko lūdi ar pūzņoļšm acīm un piedzēruši, no deqvinā sasfrūšū zaidātū...»

Dažas rindkopas tālāk autors raksta:

«Tiesā miesta (Preiļu — P. B.) tuvumā atrodas skāstā Preiļu pils ar savu karalisko dārzu un parku izveidojumu.»

Jā, jā, feodālie kontrasti: utainas būdas un kungi, kas parka lapenē iebauda rīta kafēju. Bez šaubām. Tikai — arī kungiem

mieriem cara valdība aizliedza pārdot muizās poļiem). Vēlāk (1891. g.) Preiļus nopērk kāds Gulkevičs, pēdējais īpašnieks ir Gipiuss (Hippiuss?). Visi minētie dzīvoja pēdējā, šeit attēlojamajā kungu namā. Par tā celšanas sākumu skaidrības nav, katrā ziņā jāšaubās par šur tur pavīdējušajām ziņām, it kā celtniecība sāktā XIX gs. pirmajā desmitgadē. Diez vai tāi laikā — klasicisma ziedu laikos Latvijā — attāļajā Latgalē varēja aizdomāties līdz bagātī detalizētam historismam. XIX gs. otrajā pusē būvēti pseidogotiskie stalli.

Taču jau 1784. gada muizu ģenerālmērīšanas laikā (Sk. B. Breģgo. Latgales inventāri un ģenerālmērīšanas zemiņu apraksti 1695. — 1784. Daugavpīlī, 1943) atzīmēts:

«Preiļi ir Rubežnīcas (?) upītes abās pusēs. Tur ir Arhistrācija Mikēla vārdā sauktā uniātu koka baznīca un kungu koka nams. Pie tā ir augļu dārzs.»

No koka nama palicis pāri tikai pagrabs (to, skiet, izmanto parkā pēc kara bezjēdzīgi iebūvēto privātmājīņu īpašnieki). Tomēr vecās pils vieta (kad ejam pa parka galveno ceļu, apmēram pusceļā līdz jaunajai pilij — kreisajā pusē) ir visai svarīga, lai izprastu parka orientāciju un struktūru. Tiesa, pat viena no

● Pozīcija pārkārtošanās procesā: kuram taisnība?

Situācija

Laikraksta «Leņina Karogs» 141. numurā (1987. g.) bija publicēta Valsts fiziskās kultūras un sporta rajona komitejas priekšsēdētāja P. Zdanovska korespondence «Atkāpties nav kur». Tajā autors, pamatojoties uz faktu materiālu, mēģināja analizēt, kāpēc rajona izlases komandas aizvadītajā skolēnu spartakiādē uzrādīja vājus rezultātus. Autors minēja trūkumus rajona tautas izglītības nodaļas bērnu un jaunatnes sporta skolas vadības darba stilā un metodēs.

Atklāti sakot, pašreizējās kritikas un demokrātijas apstākļos šis materiāls ne ar ko īpašu neizcēlās. Un tomēr tas sabiedrībā radīja rezonansi. Redakcija, iepazīsies ar vēstulēm, nolēma ar tām, atmetot nebūtisko, iepazīstināt arī lasītājus. Bez tam tautas kontroles rajona komiteja izdarījusi pārbaudi, kuras materiāli nodoti izskatīšanai rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejā un prokuratūrā.

Redakcijai atbild

Diplomātija un protokols

Laikraksta «Leņina Karogs» redakcija aizsūtīja P. Zdanovska materiālu rajona izpildkomitejas tautas izglītības nodaļas partijas pirmorganizācijai apspriešanai.

Noteiktajā termiņā laikraksts saņēma atbildi, ko parakstījis tautas izglītības nodaļas partijas pirmorganizācijas sekretāre M. Volkova. Atbildē, starp citu, teikts, ka «publikācijā atainotie fakti apstiprinājušies daļēji, jo raksta autors nav piedalījies nevienā no sporta grupu nodarbībām, nav bijis arī pedagoģiskās padomes sēdēs. Bērnu un jaunatnes spartakiādē piedalījās ne tikai bērnu un jaunatnes sporta skolas audzēkņi, bet arī vispār-izglītojošo skolu skolēni.

Partijas pirmorganizācija norādīja uz trūkumiem bērnu un jaunatnes sporta skolas vadības darbā, noteica termiņus to izpildei.

Tautas izglītības nodaļas atbildīgiem darbiniekiem uzdots pastiprināt mācību un audzināšanas darba kontroli skolā, pilnveidot bērnu un jaunatnes spartakiādes norisi, reizi gadā izanalizēt spartakiādes rezultātus tautas izglītības nodaļas sabiedriskās padomes sēdēs.

Jūs taču piekritisiet, ka no šīs atbildes visai grūti izprast gan situāciju bērnu un jaunatnes sporta skolā, gan izdarītos secinājumus. Taču mēģināsim tikt ar visu skaidrībā. Sāksim ar pirmo apgalvojumu: «fakti apstiprinājušies daļēji, jo raksta autors nepiedalījās...». Skiet, ka mēs varam faktus atzīt par objektīviem vai neobjektīviem arī neatkarīgi no metodēm, ar kādām tie savākti. Un šobrīd mums nav jāizskata tas, vai raksta autors ir vai nav piedalījies kādā no pasākumiem. Daudz svarīgāka ir lietas būtība. Taču nepilnīgas argumentācijas dēļ («fakti apstiprinājušies daļēji») no M. Volkovas atbildes tā arī neuzzinām, kādi tad īsti fakti neatbilst īstenībai, kādiem faktiem partijas pirmorganizācija nepiekrīt.

Protams, ne redakcijai, ne laikraksta lasītājiem neapmierina

arī šāds formulējums: «Partijas pirmorganizācija norādīja uz trūkumiem bērnu un jaunatnes sporta skolas darbā, noteica termiņus to izpildei». Nē, runa nav par to, ka trūkumus nevar izpildīt. Mēs saprotam, ka atbildes autore pieļāvusi valodas stila kļūdu, un mums ir skaidrs, ka M. Volkova domājusi pasākumus, kas paredzēti atklāto nepilnību novēršanai. Taču gribētos tomēr zināt, kādi tad ir šie pasākumi konkrēti, kādi ir to izpildes termiņi.

Skiet, rajona tautas izglītības nodaļas, partijas pirmorganizācijas sekretārei M. Volkovai nebija vērts tik diplomātiski censties nokārtot situāciju, pārvest, kā saka, «Madrīdes galma noslēpuma» trūkumus, kuri jāizskauž ar visas sabiedrības plašu līdzdalību. Bērnu sporta attīstīšanā taču ir leņģeresētā ne tikai bērni, bet arī viņu vecāki.

Situāciju ar protokolisku skaidrību un konkrētību raksturo olimpisko rezervju bērnu un jaunatnes republikāniskās sporta skolas direktors V. Lētiņš. Analizējot Preiļu rajona bērnu un jaunatnes sporta skolas 1986. gada darbu, mācību procesa iekšējās kontroles lomā viņš to ir atzinis par NEAPMIERINOSU. Pēc skolas darbības rezultātiem 1987. gadā republikas Izglītības ministrija vēlējis rekomendēt skolas administrācijai vairāk uzmanības veltīt nodarbību kontrolei. Pamatojums šādam ieteikumam ir darba efektivitātes zudums, to sportistu skaita sarūkšana, kuriem ir klase masu sporta veidos (par 16 cilvēkiem mazāk nekā iepriekšējā gadā). Bez tam pagājušajā gadā skola nesagatavoja nevienu pirmās klases sportistu.

Kā redzam, ir par ko nodomāt mūsu rajona tautas izglītības nodaļas nartiļas pirmorganizācijai, gan bērnu un jaunatnes sporta skolas vadībai.

Viedokļu krustpunktā

Patiesībai jāuzvar

...Padziļināti un operatīvi nepieciešams izskatīt faktus par materiālās un finansiālās disciplīnas pārkāpumiem Skudrišu sporta bāzes un Preiļu sporta kompleksa celtniecības laikā. Šos faktus konstatēja tautas kontroles rajona komiteja, tie fiksēti rajona izpildkomitejas sēdes protokolā šī gada 10. februārī.

Sabojāts arhitektūras piemineklis Skudrišos. Bez projekta dokumentācijas dažādu objektu celtniecībai, kuri jau tagad ir avārijas stāvoklī, izlietoti valsts līdzekļi desmitiem tūkstošu rubļu apmērā. Rodas nopietnas šaubas par «Vasaras mājiņas» patieso vērtību — to uzbūvēja no zāģmateriālu atlikumiem, bez projekta, un tās celtniecība izmaksāja 18 tūkstošus rubļu. Šī, ja tā var teikt, «objekta» pieņemšanas ekspluatācijā akts nav atrasts.

Konstatēts, ka, organizējot celtniecību, vairākkārt pārkāptas Darba likuma kodeksa prasības. Lūk, piemērs. Pilsonis V., kurš strādāja Skudrišu sporta bāzē, noslika, tomēr arī pēc šī cilvēka nāves uz viņa uzvārda turpināja izrakstīt un arī saņemt naudu.

1987. gada novembrī bērnu un jaunatnes sporta skolas direktoram

J. Boļšakovam izteikts rājiens par materiālās un finansiālās disciplīnas pārkāpumiem, kas pieļauti, būvējot sporta objektus.

Tomēr visinteresantākais ir tas, ka tieši pēc mēneša rajona tautas izglītības nodaļas vadība par teicamu darbu apbalvoja J. Boļšakovu ar 120 rubļu lielu prēmiju.

Pašlaik mīklainā kārtā «pažūd» lietiskie pierādījumi par amatpersonām, kuras saistītas ar sporta objektu celtniecību un launprātīgi izmantojušas savu dienesta stāvokli. Nav atrasti, piemēram, dokumenti par Skudrišos veikto darbu, kuri glabājas Preiļu remontu un celtniecības pārvaldē. Noaudēta projekta dokumentācija par Preiļu sporta kompleksa rekonstrukciju. Tiek izdarīts psiholoģisks spiediens uz lieciniekiem. No būvobjektiem izved materiālu pārpalikumus.

Izskatot tikai vienu vien sūdzību par pārkāpumiem Preiļu sporta kompleksa celtniecībā, atklāti paneļu pārpalikumi vairāk nekā 6 tūkstošu rubļu vērtībā. Konstatēts deģenerācija izstrūkums. Ir labojumi treneru darba žurnālos (kā zināms, tie ir finansu dokumenti).

Rajona tautas izglītības nodaļas vadītājs J. Lazda, kura tiešā pakļautībā ir sporta skolas direktors J. Boļšakovs, apgalvo, ka par cilvēkiem, kas strādāja Skudrišos, neko nav zinājis. Dokumentus par viņu pieņemšanu darbā amatu apvienošanas kārtībā noformējis pats BJSS direktors.

Faktu ir pietiekami, lai izvirzītu jautājumu par to, ka J. Boļšakovs launprātīgi izmanto savu dienesta stāvokli. Tomēr es, rajona sporta komitejas priekšsēdētājs, uzskatu, ka nepieciešama pārkāpumu dziļāka analīze, jo patlaban mūsu rīcībā ir tikai izlases veidā izdarītās pārbaudes rezultāti. Bankai jānosaka izpildīto darbu apjoms, līdzdarā visa Preiļu bērnu un jaunatnes sporta skolas inventāra un iekārtu re-vīzija.

Lūdzu manu vēstuli publicēt. Patiesībai jāuzvar, un vainīgajiem jāatlīdzina valstij nodarītie zaudējumi.

P. ZDANOVSKIS,
Valsts fiziskās kultūras un sporta rajona komitejas priekšsēdētājs

Kritiku neatzīstu!

1987. gada 28. novembrī jūsu laikrakstā bija publicēts P. Zdanovska raksts «Atkāpties nav kur». Raksts izskatīts trijās sanāksmēs — sporta skolas pedagoģiskās padomes sēdē, rajona tautas izglītības nodaļas partijas pirmorganizācijās sapulcē un sporta skolas, tautas izglītības nodaļas, rajona izpildkomitejas un partijas rajona komitejas darbinieku kopējā sanāksmē.

Raksta apspriešanas materiāli

nosūtīti republikas Izglītības ministrijai un Latvijas PSR Valsts fiziskās kultūras un sporta komitejai.

Kopējie secinājumi ir šādi: raksts uzrakstīts, pamatojoties uz baumām, uz P. Zdanovska subjektīvajiem spriedumiem. P. Zdanovskis nebija nevienā mācību un treniņu nodarbībā, nepiedalījās sporta skolas pārbaudēs. Izskatot rakstu Latvijas KP rajona komitejā, P. Zdanovskis atzi-

nās, ka pats nav gribējis šo rakstu rakstīt, bet viņu piespieduši to uzrakstīt jūsu redakcijas darbiniece A. Iljina, Preiļu I. vidusskolas skolotāji P. Skutelis un A. Pošeiko.

Mēs uzskatām, ka sporta skolai adresētie pārmetumi, faktu falsifikācija, raksta apstrāde, fiktīvu personu un laikraksta «Leņina Karogs» izmantošana ir vērsti uz to, lai nomelnotu sporta skolas darbu un mani kā tās vadītāju.

J. BOĻSAKOVS,
bērnu un jaunatnes sporta skolas direktors

Direktoram atļauts

viss?..

Griežos redakcijā pēc palīdzības. Mani apmelo un apvaino. Pēc b. Zdanovska kritiskās publikācijas laikrakstā tika izplatītas baumas, ka, lūk, šī raksta autors esot arī skolotājs Pošeiko, J. Boļšakovs apvaino mani goda grausšanā un neslavas celšanā, kaitīgu rakstu sacerēšanā un publicēšanā laikrakstā ar citu uzvār-

du. Lūk, es un vēl daži citi ceļot neslavu godājamajam direktoram.

Esmu pietiekoši principiāls cilvēks un godīgs pedagogs, lai savas domas neuzspiestu citiem. Tās allaž esmu izteicis un izteikšu (arī laikrakstā) atklāti un ar savu uzvārdu (pat ja kādam tas nepatīktu).

Man ir nesaprotama dažu mū-

su rajona vadošo iestāžu attieksme. Tā vietā, lai noskaidrotu rakstā minēto faktu patiesību un iemeslus trūkumiem BJSS direktora darba stilā un metodēs, pa aplinkus ceļiem tika meklēti un safantazēti iespējamie līdzautori, kuri uzdrošinājušies izteikt savas domas.

Lūdzu noskaidrot, ar kādam tiesībām BJSS direktors (arī pedagogs) ir nonācis tik lielā visatļautībā? Ar kādam tiesībām viņš mani apvaino?

Ar cieņu
A. POŠEIKO,
Preiļu I. vidusskolas skolotājs

Atkārtotju jautājumus

Mūs ļoti satrauca P. Zdanovska korespondence. Un ne tikai satrauca, bet arī lika nopietni padomāt. Sapratām, ka trūkumi bērnu un jaunatnes sporta skolas darbā, par kuriem stāstīja publikācijas autors, ir cieši saistīti ar

sporta skolas direktora J. Boļšakova rakstura īpašībām.

Lasītāju anketā, kura nesen publicēta «Leņina Karogā», mēs jautājām, kāpēc laikraksts neziņo par P. Zdanovska publikācijas izskatīšanas rezultātiem. Vēla-

mies zināt arī to, par kādiem nopelniem J. Boļšakovam, pārkāpjot rindas kārtību, tika iedalīts labiekārtots trīsistabu dzīvoklis?

Vēlreiz atkārtotjam šos jautājumus, jo atbildi tā arī neesam saņēmuši.

V. VALUHA ģimene
Preiļos, Leņina ielā 7.

NO OFICIALIEM AVOTIEM

Pārbaudīt pamatīgāk

No pārbaudes materiāliem, kuru izdarījis tautas kontroles rajona komiteja un kuras laikā pārbaudīja, kā Preiļu rajonā tiek īstenots PSKP CK 1985. gada 12. jūnija lēmums «Par pasākumiem klubu iestāžu un sporta būvju izmantošanas uzlabošanā».

Izlases veidā izdarītajā pārbaudē noskaidrots, ka bērnu un jaunatnes sporta skolā ir stadions, sporta zāle un sporta bāze. Zīņas par stadiona izmantošanu pārbaudes locekļiem netika iesniegtas.

Sporta zāle nodota ekspluatācijā 1987. gada 27. decembrī. Zāle notiek fiziskās kultūras stundas Preiļu skolu audzēkņiem, tur nodarbojas arī bērnu un jaunatnes sporta skolas audzēkņi. Tiek sniegti maksas pakalpojumi: sešas stundas zāle nodota Preiļu kooperatīvās profesionāli tehniskās vidusskolas rīcībā, bet no pulksten 21.00 līdz 23.00 — citām pilsētas organizācijām. Zāle notika zonālās sacensības basketbolā meiteņu komandām.

1987. gada novembrī finansu un saimnieciskā revīzija sporta skolā atrada lielus pārsegumu pangļus par 6 554 rubļiem. Pārbaudes laikā

tautas kontroles rajona komiteja saņēma iesniegumus par pierakstījumiem sporta skolā, veicot remontu un celtniecības darbus, par darbu likumu pārkāpumiem un līdzekļu izsaimniekošanu.

Pēc šiem faktiem izdarīta tikai bērnu un jaunatnes sporta skolas bāzes pārbaude. Visi signāli pilnībā apstiprinājušies: pārbaudot tikai divus darbu pieņemšanas aktus, atklāti pierakstīti un neveikti darbi par 763,20 rubļiem. Sporta bāzei ir bāzes priekšnieks un strādnieks uz rūsšodzi remontu darbu veikšanai. Taču sporta bāzes priekšniekam, treneriem, sporta skolas šoferim tika aprēķināta arī darba alga, kurai tautas izglītības nodaļa par remontu maksāja pēc aktiem.

Pie sporta bāzes ēkas 1987. gadā bērnu un jaunatnes sporta skolas

direktors sāka celt piebūvi. Celtniecība notiek bez lebkādas projektu un tāmes dokumentācijas, ar rupjiem celtniecības normu un noteikumu pārkāpumiem. Sporta skolas direktors no Valsts arhitektūras celtniecības kontroles rajona arhitekta saņēmis norādījumu piebūvi nojaukt.

1987. gada 30. novembrī pēc finansu un saimnieciskās darbības revīzijas rezultātiem bērnu un jaunatnes sporta skolas direktoram J. Boļšakovam ar rajona tautas izglītības nodaļas pavēli patiešām izteikts rājiens. Bet 1988. gada janvārī par panākumiem idejiskajā audzināšanas darbā saskaņā ar jaunās programmas prasībām, gatavojot mācību iestādes 1987. — 1988. mācību gadam, par panākumiem spartakiāžu organizēšanā viņam tika izmaksāta 120 rubļu liela prēmija.

Pēc rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieka M. Mihailova lūguma notikušās pārbaudes materiāli nosūtīti uz rajona izpildkomiteju. Sporta bāzes «Rušona» bijušā priekšnieka un bijušā šofera paskaidrojumi par sporta skolas direktora J. Boļšakova dienesta stāvokļa launprātīgu izmantošanu nosūtīti uz rajona prokuratūru.

● Informē kultūras un sporta komplekss

Pasākumi martā

PREIĻOS

5. martā plkst. 16.00 — vecmāmiņu pēcpusdiēna.

6. martā plkst. 20.00 — dejas.

8. martā plkst. 12.00 — Preiļu bērnu mūzikas skolas audzēkņu koncerts māmiņām; plkst. 16.00 — vokāli instrumentālā ansambļa «Metronoms» koncerts.

11. martā plkst. 11.00 — kinoteātri «Ezerzeme» skolēnu salidojums «Mēs — nākamie ceļnieki»; plkst. 19.00 — rajona kultūras nama — jauno ģimeņu vakars.

13. martā plkst. 13.00 — parkā atpūtas pasākums «Putnu dienas», bērnu darbu izstādes atklāšana, izstāde būs atvērta līdz 20. martam Preiļu rajona kultūras namā; plkst. 17.00 — rajona kultūras namā diskotēka bērniem; plkst. 20.00 — dejas.

19. martā plkst. 11.00 — Preiļu tirdzniecības skolā agitbrigāžu skate «Mēs par atturīgu dzīves veidu»; plkst. 18.00 — rajona kultūras namā ģimeņu pēcpusdiēna.

20. martā plkst. 19.00 — L. Paegles Valsts Valmieras drāmas teātra izrāde «Kur dzeguze ligzdu vij».

20. martā plkst. 12.00 — rajona kultūras namā «Bērnu rīts», darbosies spēļu automāti.

27. martā — kultūras darbinieku dienai veltīts pasākums.

LIVĀNOS

12. martā plkst. 18.00 — kultūras namā vokāli instrumentālā ansambļa «Saime» koncerts.

18. martā plkst. 19.00 — L. Paegles Valsts Valmieras drāmas teātra izrāde «Kur dzeguze ligzdu vij».

27. martā plkst. 14.00, plkst. 17.00 — grupas «Jumprava» koncerts.

29. martā plkst. 19.00 — viēsojas ansamblis «Daile» ar horeogrāfisku uzvedumu «Kā Skroderdienās».

ROZUPE

5. martā — skolā Starptautiskajai sievietēm dienai veltīts pasākums.

12. martā — kantora zālē pensionāru vakars.

ROZKALNOS

5. martā plkst. 19.00 — Starptautiskajai sievietēm dienai veltīts pasākums.

12. martā — Ogres tautas teātra izrāde. R. Blaumanis. «Brīnumzālīte».

JERSIKA

5. martā — tematisks pasākums, veltīts Starptautiskajai sievietēm dienai «Tev, mana labā», dejas.

26. martā — ģimeņu vakars «Pīe kamīna».

RAUNIESOS

7. martā — pašdarbnieku koncerts, konkurss «Saturieties, meitenes!», dejas.

13. martā — bērnu rīts «Sīta, jauka īstabiņa».

19. martā — rotaļu pēcpusdiēna.

26. martā — Starptautiskajai teātru dienai veltīts pasākums.

26. martā — diskotēka.

SPORTA PASĀKUMI

6. martā plkst. 10.00 — Riebiņu vidusskolā sacensības galda tenisā.

6. martā — Veselības spartakiāde zemledeus makšķerēšanā. Pulcēšanās plkst. 8.00 pie rajona kultūras nama.

6. martā plkst. 10.00 — Riebiņos sacensības šahā.

12., 13. martā — sacensības basketbolā. I gr. plkst. 13.00 — Līvānu 1. vidusskolā.

III gr. plkst. 13.00 — Riebiņu vidusskolā.

19., 20. martā — Līvānos sacensības basketbolā.

19. martā plkst. 11.00 — Preiļu 2. vidusskolas šautuvē sacensības šaušanā.

Skolēnu brīvdienās: Preiļu BJSS stadionā: BJSS kausa izcīņa futbolā, BJSS turnīrs basketbolā.

A. URCA,

Preiļu rajona kultūras nama metodīke

Redaktors V. PETROVS

PREIĻOS 8. CELTNECĪBAS VEIKALĀ

brīvā pārdošanā ir šādi materiāli:

skuju koku dēļi (apzāģēti un neapzāģēti),

grīdas dēļi, apšuvuma dēļi, nomāļi, apalkoki, finieris, durvju bloki, logu bloki, celtniecības ķieģeļi (rūpnieciskie «Lode», «Kalcīms»), caurumotie māla ķieģeļi, caurules aku grodiem (diametrs — 1 metrs), celiņu plāksnes (cena — 137,71 rbl.), pārsēdes (sortimentā), metāla caurules (32, 40, 65 un 80 mm diametrā), cinkotās caurules (40 mm diametrā), apkures katli, celtniecības kaļķi, logu stikli, stikla vate, meškopierīti (siltumizolācijas materiāls), celtniecības līnī pakulas, ruberoids, melnā metāla loksnes, metāla garāžas (cena 800 rubļi), apmetuma loksnes.

Aģlonas stacijā celtniecības veikalā brīvā pārdošanā ir cements, kaļķi, skuju koku dēļi (apzāģēti), stikla vate, logu stikli.

PIRCEJU IEVERĪBA!

Līvānu universālveikalā plašā asortimentā suvenīru nodalā piedāvā dāvanas sievietēm. Veiksmīgus pirkumus!

Līvānu patērētāju biedrības valde

SAGĀDES UN RAZOŠANAS APVIENĪBA

uz laiku — no šī gada 9. marta līdz 30. aprīlim — pārtrauc melno metāllūzņu sagādi sakarā ar nepieciešamību transportēt no sagādes un ražošanas apvienības noliktavām liekos metāllūzņu krājumus.

PIRCEJU IEVERĪBA!

Paziņojam Preiļu un Līvānu veikalu darbalaiķu pirmssvētku dienās.

Rūpniecības preču veikali strādās

5. martā no plkst. 10.00 līdz 19.00,

6. martā no plkst. 10.00 līdz 19.00,

7. martā no plkst. 10.00 līdz 20.00.

8. un 9. martā — brīvdiena.

Pārtikas preču veikali strādās

5. martā pilna darba diena,

6. martā — brīvdiena,

7. martā — darba diena pagarināta par vienu stundu,

8. martā — līdz plkst. 14.00,

9. martā — parasta darba diena.

Preiļu patērētāju biedrība

RAJONA SADZĪVES PAKALPOJUMU KOMBINĀTA

veic miksto mēbeļu ātro remontu.

Pasūtījuma izpildes termiņš — 3 — 5 diennaktis (Preiļu pilsētas robežās). Pēc pasūtītāja vēlēšanās remontējamās mēbeles nogādā cehā, bet pēc salabošanas — pasūtītāja mājās. Pasūtījumus pieņem Preiļos, Padomju Armijas ielā 41. Tālrunis izziņām: 22187. Darba laiks: no plkst. 9.00 līdz 18.00. Pārtraukums no plkst. 13.00 līdz 14.00. Brīvdiena — svētdiena.

RAJONA SADZĪVES PAKALPOJUMU KOMBINĀTS

pieņem pasūtījumus mākslas aušanas izstrādājumu izgatavošanai pēc individuālajiem pasūtījumiem:

aušanas izstrādājumu komplekti mēbeļu garnitūrām un atsevišķiem priekšmetiem;

audumi automašīnu sēdekļu pārklājiem;

kā arī pašu pārvalku izgatavošana un citi aušanas izstrādājumi krāsu toņos atbilstoši pasūtītāja gaumei.

Pasūtījumus pieņem Preiļos, sadzīves pakalpojumu namā, Kārsavas ielā 4. Darba laiks: no plkst. 9.00 līdz 19.00, pārtraukums no plkst. 13.00 līdz 14.00. Sestdienās pasūtījumus pieņem no plkst. 9.00 līdz 13.00. Brīvdiena — svētdiena. Izziņas pa tālruni 22374 vai 21349.

PĀRDOD automašīnu M-410. Preiļos, Līvānu ielā 11—2.

Kam, Laimīte, kopa bijī, Manu daļu vēlēdama? Kam tu mani jaunu, stipru Zemes mātei apsolīji?

(T. dz.)

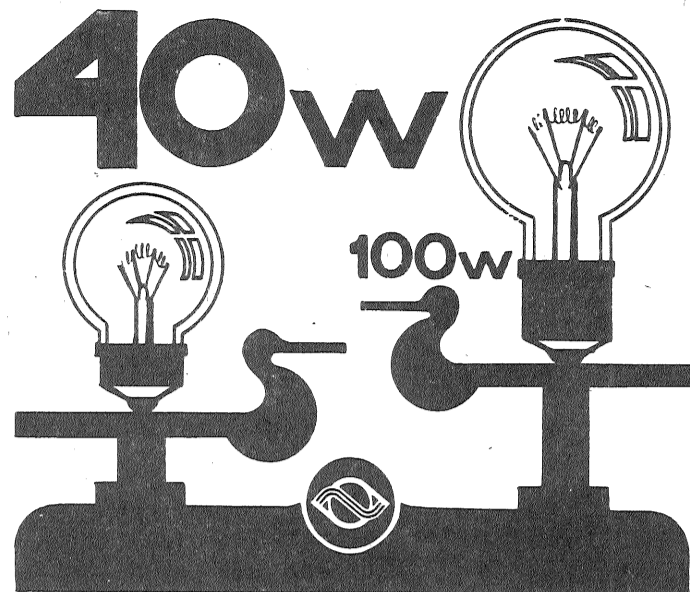
Izsakām dziļu līdzjutību ALEKSANDRA LIMANA piederīgajiem, viņu smiltajā izvadot. Kāimīņi

Lai tiem citiem labi bija, Man vairs laba nevajag. Zemes māte roku sniedza, Vieglas smiltis vēlēdama.

(T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjutību Helenai Runčai sakarā ar BRĀĻA nāvi.

Preiļu vairumtirdzniecības bāzes kolektīvs

MŪSU ENERĢIJU — ENERĢORESURSU TAUPIŠANAI!

Kas izdevīgāk: 40 vai 100 vati?

NOSVERSIM UZ TAUPIBAS SVARIEMI!

Speciālisti iesaka dzīvokļa palīgtelpās lietot šādas jaudas elektriskās spuldzes:

- vannas istabā ne vairāk par 60 W,
- koridorā 40 W — 60 W (atkarībā no platības),
- tualetē 40 W.

Samazinot elektrisko spuldžu kopīgo jaudu katrā dzīvoklī tikai par 20 — 25 vatiem, republika ietaupīs tik daudz elektriskās enerģijas, cik patērē gadā «Sarkanais metalurģis». Uzņēmums «Energokontrole» Latvijas reklāmas aģentūra

17. 19. 21. 11. martā — «Kin—dza—dza» (1. un 2. sērija), «Mosfilms», sāk. plkst. 17.30, 20.

«ATPŪTA»

5. martā — «Mans mīļais kļaus», «Mosfilms», sāk. plkst. 17. 19. 21. 6. martā — «Sirtaki», Grieķija, sāk. plkst. 16, 18, 20. 7. martā — «Sirtaki», sāk. plkst. 14, 16, 18, 20. 8. martā — «Plauka, kuras nebija», M. Gorkija st., sāk. plkst. 16, 18, 20. 9. martā — «Boriss» (1. un 2. sērija), Bulgārija, sāk. plkst. 17.30, 20; 10. martā — «Es zinu, ka tu zini», Itālija, sāk. plkst. 17, 19, 21. 11. martā — «Bistamās viesizrādes», sāk. plkst. 21. 10. martā — «Mēs esam brīnumbērni», VFR, sāk. plkst. 17, 19, 21.

Daudz darba stundu kopā nostalgijām,
Gan prieku mēs, gan bēdas
Bet šodien mums no tevis jāatvadās,
Bez tevis darba diena sāksies rīt.
(F. Bārda)

Izsakām dziļu līdzjutību BRO-NISLAVA URCA piederīgajiem, viņu kapu kalnīnā izvadot.

Rušonas sovhoza mehanizatori

Viss labais uz pasaules paliks—
Gan dārzi, kam jādeg reiz bij,
Gan pasakas, gan debesu mala,
Gan dziesma, kas birstalas vij.
(S. Botviņņiks)

Izsakām līdzjutību Viktoram Rožkalnam, BRĀĻI pavadot pēdējā gaitā.
Cietes rūpniecības kolektīvs

Drīz pavasars, un pakalnos
plauks bērzi,
Un maigas, zaļas lapas satrauks
vējš,
Tu saulei savas acis nepavērsi,
Kaut mīļas balsis tevī sauks un sauks.
(P. Sils)

Izsakām dziļu līdzjutību piederīgajiem, izvadot pēdējā gaitā PETERI NAGLI.

Kolhoza «Sīļkalns» valde un arodkomiteja

Sirds visa izsāp, kad smilškalna vārti
Veras un māte iet dusēt,
Tikai mila un dziesma, un vārdi
Paliek no viņas mums dzīvības pusē.

(J. Rūslņš)

Skumju brīdī, kad pār AN-NAS ZNOTINAS kapu likst atvadu ziedi, izsakām līdzjutību Znotiņu ģimenei.

2. iecirkņa mehanizatori

Par visu to, ko, mīlo tēt, man devi,
Sirds šodien klusu paldies teic,
Nekad tu dzīvē nesaudzēji sevi,
Lai manas dienas saulei pretī steigdz.

(Z. Viļupe)

Izsakām visdziļāko līdzjutību darba biedrenei Leonelē Veikšīnai, izvadot TEVU smiltajā.

Līvānu stikla fabrikas 2. ceha mainas kolektīvs

Skumji noliec galvas sirmie bērzi,
Pūpolzaros sabirst dzīves stāsts.
Pāri nošalc pavasara elpa,
Jāšķiras, kaut šķirties ir tik žēl.

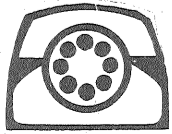
(Z. Purvs)

Izsakām visdziļāko līdzjutību piederīgajiem, ANTONU BAS-KO pēdējā gaitā izvadot.

Oškalna kolhoza kolektīvs

Laikraksts «Lejina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulju nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 14 292 eks. (latv. val. 10 150 eks., krievu val. 4 142 eks.)
1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.
Laikraksts iespēsts Latvijas PSR V. izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1.
Indekss 68169.
Pas. 425.